

bevilget af Rigsdagen, vil jeg sige til Amagerbønderne: Her er 6,000 Kr. en Gang for alle, men paa Betingelse af, at saa er den Strid ude af Verden. Ville de saa søge gennem Proces at tvinge Krigsministeriet til en højere Erstatning, saa er det bedst at vente og gemme de 6,000 Kr., indtil vi se, hvorledes Processen falder ud. Ville Amagerbønderne foretrække Proces for at søge at naa højere op end til de 6,000 Kr., staar det dem frit for, det er ikke min Mening at ville tvinge dem, men det er et Tilbud, jeg har ønsket, Rigsdagen skulde gøre Amagerbønderne som en Hensynsfuldhed mod dem for det Tidsrum, der er gaaet, siden Højesteretsdommen faldt, idet denne altsaa har givet dem Ret til en Erstatning, dog under Forudsætning af, at de kunne dokumentere, hvilken Skade disse Skydninger have forvoldt dem.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte derefter Offerpligten, men da hele Udvalget er enig med mig i at stille det forlangte Beløb til Raadighed for at opfylde den Offerpligt, der hviler paa de menige, er der ingen Anledning til at føre Strid om den Sag. Naar det ærede Medlem imidlertid udtalte, at han ikke kunde tro, at man i og for sig var pligtig til at betale dette Offer for Soldaterne, idet Offeret her i København var afløst, beder jeg det ærede Medlem huske paa, at det gælder ikke blot København, men alle Byer i Landet, hvor der er Garnison. Men selv om København har afløst sin Offerpligt, er det ved mange forskellige Forordninger slaaet fast, at Militæretaten er pligtig at ofre et vist Beløb, og da Finanslovkommissionen har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold, er jeg gaaet ind paa at lade Officerer og Underofficerer i Fremtiden selv personlig svare deres Offer til vedkommende Præst, mens jeg anser det for urimeligt, at menige skulle være undergivne Offerpligt. Det vilde forvolde et Arbejde, der var mere brydsomt og besværligt end de faa Hundrede Kroner ere værd. Derfor har jeg stillet Forslag om, at Staten i Fremtiden overtager Offerpligten for de menige.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kom derefter ind paa de af ham i Forening med de Radikale stillede Ændringsforslag til Krigs- og Marineministeriets Budgetter om et Løntillæg dels til Arbejderne ved Orlogsværftet og dels til Arbejderne ved Hærens forskellige Værksteder. Jeg ved ikke rigtig, hvad Meningen er med det

sidstnævnte Forslag. Der staar: „for Hærens civile Arbejdere og Funktionærer“. Jeg ved ikke, hvilke Funktionærer der sigtes til, men jeg gaar ud fra, at det er baade de faste og de civile Arbejdere. For Søværnets, for Orlogsværftets Vedkommende, er det mig klart, hvad Forslaget gaar ud paa, nemlig paa at baade de faste og de private Arbejdere skulle have en forøget Dagløn af 20 Øre, og man anslaar for hvert af disse to Budgetter, Krigsministeriets og Marineministeriets Budget, 20,000 Kr., i alt 40,000 Kr., til en saadan Lønforhøjelse. Jeg skal oplyse, hvorledes denne Sag ligger i Øjeblikket. Den ligger ganske simpelt saaledes, at mig bekendt er der ingen Minister, der har lovet disse Arbejdere en forøget Løn. Nu siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), da han var Forsvarsminister, har stillet dem en saadan Lønforhøjelse i Udsigt. I Krigsministeriets eller Marineministeriets Arkiver findes der intet derom, men der har været forhandlet om dette Spørgsmaal, og den Forhandling førte til, at min Forgænger, Forsvarsminister Krabbe, lod nedsætte en Kommission til at tage hele Forholdet op til nærmere Undersøgelse for at komme til Kundskab om, hvorledes baade de civile, de faste Arbejdere og de andre Arbejdere, der ikke ere ansatte i faste Stillinger, egentlig ere situerede, og efter at denne Kommission har afgivet Betænkning, og efter at jeg paa Foranledning af Finansudvalget havde ladet Betænkningen trykke og ladet omdele saavel til Finansudvalget som til Tingets Medlemmer, rejste de Folketingsmænd, der særlig ere valgte af disse Arbejdere, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), en meget stærk Indsigelse imod Nøjagtigheden og Rigtigheden af Betænkningens Oplysninger. Det gav Anledning til, at jeg ved Finanslovsforslagets anden Behandling udtalte, at før jeg kunde udtale mig om, hvorvidt jeg kunde gaa med til en Lønforhøjelse, maatte jeg have Klarhed over, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ligge, og naar der fra de ærede Medlemmers Side her i Salen ytredes Tvivl om Nøjagtigheden og Tilforladeligheden af den Betænkning, der forelaa fra den af Forsvarsminister Krabbe nedsatte Kommission, ønskede jeg at faa Klarhed over dette Forhold og tilbød derfor at henvende mig til min Kollega Finansministe-